

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

De for Tiden her i Landet gjældende Regler om Stempning af Guld og Sølvarbejder, der for en væsentlig Del indeholdes i Laugsart. for Guldsmedene af 7de Novbr. 1685 § 5 og § 6, ere baade forældede, utilstrækkelige og aabne derhos Vejen for adskillige Tvivl angaaende deres rette Forstaaelse. Uden her at gaa ind paa disse Bestemmelser specielle Indhold, for hvilket man vil finde en udførlig Redegjørelse i den som Bilag vedhæftede Betænkning fra den af Ministeriet nedsatte Kommission, skal man her paapege de væsentligste Ulemper, der ere knyttede til den gjældende Ordning.

I saa Henseende skal først fremhæves, at Ordningen, idet den væsentlig hviler paa de ovennævnte Laugsart. af 1685, er knyttet til den nu ikke længere bestaaende Laugsordning og saaledes tildels, navnlig forsaavidt det foreskrives som Straf for 5te Gang begaaet Forseelse, med Hensyn til Stempningen af Guldsager, at Vedkommende skal være „Lauget kuit“, uden Gyldighed. Vigtigere end dette er det imidlertid, at Guld- og Sølvarbejder ikke stemples efter samme Regler, og at Reglerne ikke engang ere de samme for Kjøbenhavn og det øvrige Land. For Sølvarbejders Vedkommende gjælder saaledes endnu Reglen i Laugsartiklerne 1685 § 6, hvorefter disse altid skulle have en vis Lødighed, forsynes med Forfærdigerens Mærke, hvorhos de i Kjøbenhavn boende Guldsmede skulle lade alt Sølvstøj af 5 Lod eller derover prøve og stemple af Guardeinen. For Guldarbejders Vedkommende var det ligeledes ved de nævnte Laugsartiklers § 5 foreskrevet, at disse kun maatte forarbejdes af en bestemt Lødighed, nemlig 23 eller 21 Karat. Men denne Bestemmelse, som endnu gjælder for det øvrige Land, er ganske forandret for Kjøbenhavns Vedkommende, hvor det i Henhold til de i Betænkningen anførte Reskripter er bestemt, at Guldarbejder kunne udføres af enhver Holdighed, men skulle forsynes med vedkommende Guldsmeds Navn og Stempel om Guldets Holdighed. Fra denne sidste Bestemmelse er der dog gjort en Undtagelse med Hensyn til Smaasager, det saakaldte Nips, men denne Undtagelses Vidde er Gjenstand for megen Tvivl. De gjældende Bestemmelser indeholde derhos ikke nogen Regel med Hensyn til Stempningen af pletterede Sager, og uagtet det efter Ministeriets Formening maa antages, at slige Sager overhovedet ikke maatte stemples med Gehaltstempel, hersker der dog Tvivl i saa

Henseende, og i Braxis er det ganske almindeligt at stemple slige Sager efter Lødigheden af det Guld eller Sølv, der dækker Overfladen. — Endelig maa endnu fremhæves, at de Regler, som findes, kun gjælde de indenlandske Fabrikata, medens den store Mængde Guld- og Sølvarbejder, som nu omstunder indføres fra Udlandet, er udenfor alle Regler og kunne stemples og ikke stemples ganske efter Behag.

Som det vil ses af Betænkningen kommer der til alle disse Mangler ved den gjældende Ret, og vel tildels netop som en Følge af disse, den store Ulempe til, at Lovens Bestemmelser for en stor Del, navnlig forsaavidt angaar Guldarbejder, ikke blive overholdte. Ministeriets Opmærksomhed er bleven henledet paa denne Sag ved et Andragende, som Bestyrelsen for Guldsmedlauget i Kjøbenhavn indgav i Begyndelsen af 1879, og hvori den anholdt om en Fortolkning af de gjældende Regler om Stempning af Guldarbejder, navnlig for at faa en Regel for Behandlingen af pletteret Guldarbejde, der ønskedes forsynet med et særligt Mærke. Da de Overvejelser, denne Sag medførte, klart viste, at vor Lovgivning i denne Henseende led af store Mangler, og da det formentlig maa erkjendes, at ikke ubetydelige Interesser knytte sig til en tidsparende og hensigtsmæssig Ordning af disse Forhold, anfaa man det for rigtig, at der søgtes tilvejebragt en ny Lov herom og foranledigede derfor, at der under 12te Juli 1882 blev nedsat en Kommission bestaaende af 1 Medlem valgt af Magistraten, 1 af Grossererersocietetet, 3 valgte af Guldsmedlauget samt Mønt- og Statsguardeinen, med det Formaal for De at underkaste den bestaaende Lovgivning vedrørende Stempningen af ædle Metaller en Revision og derefter fremkomme med Forslag til en ny legislativ Ordning vedrørende samtlige herhen hørende Forhold. Efter at Ministeriet derpaa under 17de Juni 1886 havde modtaget Kommissionens Forslag, er dette blevet underkastet en yderligere Drøftelse i Ministeriet, hvilken har medført adskillige Ændringer i samme, der forøvrigt alle ere billigede af Kommissionen.

I det man nu med Hensyn til Lovforslagets Principer skal henvisse til den ovennævnte Betænkning, skal man med Hensyn til disse Principers Gjennemførelse i det Enkelte samt med Hensyn til enkelte ifølge Ministeriets Initiativ foreslaaede Bestemmelser, her gjøre de fornødne Bemærkninger.